

vati, ampak tudi s »povoljnim uspehom«. Nepretrgano službovanje je bilo slehernemu učitelju lahko dokazati; »povoljni uspeh« dokazati, to pa ni bilo v njegovi moči. O tem so sodili šolski nadzorniki in šolske gosposke. Naj to povem v konkretnem slučaju. Z vel. srpanom l. 1876. bi bil moral učitelj dobiti že 1. kvinkvenijo, ko je služboval v L., kjer odločuje štajerski deželni šolski svet o kvinkvenijah. Prošnjo je bil pravočasno uložil, toda dokler je služil na Štajerskem, še ni bila rešena (do l. 1878.) Ko je prišel l. 1878. na Kranjsko, uložil je tukaj takoj prošnjo za 1. kvinkvenijo. Tukaj so mu jo slednjič pripoznali z vel. srpanom 1879, in ga tako prikrajšali pri prvi kvinkveniji za 3 leta. Že takrat se mu je dozdevalo, kolika krivica se mu je pripetila, ker so ga prikrajšali, in to po nezakonitem potu. Uložil je pritožbo na c. kr. deželni šolski svet, a bila je odbita. Zoper njegov odlok je šla pritožba na ministerstvo, a je bila tudi odbita. Zakaj pa se ni pritožil na upravno sodišče? To sodišče se je 28. vinotoka 1878 izrazilo, ko se je neki učitelj s Češkega do njega pritožil, da je ono v tej zadevi nekompetentno, rekši, da ako šolske gosposke reko, učitelj ne deluje s »povoljnim uspehom«, tega upravno sodišče ne more preiskovati. Čez 25 let je pa to sodišče priznalo, da je kompetentno, razsojevati tudi o učiteljskih kvinkvenijah, ako šolske gosposke te odbijejo. Pritožil se je učitelj Leopold Holy iz Obora na Moravskem, ker so ga bile šolske gosposke za eno samo leto prikrajšale, in zmagal je. Upravno sodišče je reklo: Druga kvinkvenija se mu je bila zakasnila za eno leto, ker je bil bolan, da ni mogel z uspehom delovati. Toda vsled zakasnenja 2. kvinkvenije se mu tretja ne sme zakasniti, in dobil je že vsled razsodbe upravnega sodišča 3. kvinkvenijo čez 4 leta po 2. petletnici. — To ugodno razsodbo porabljuje zdaj več učiteljev, katerim so se enake krivice godile; zakaj šolske gosposke se morajo zdaj ravnati po razsodbi upravnega sodišča z dne 3. grudna 1898, št. 6578 (v zadevi omenjenega učitelja L. Holya). Vsak učitelj mora dobiti 1, 2, 3, 4, 5, ali 6 petletnic, ako je le nepretrgoma služil 5, 10, 15, 20, 25 ali 30 let. Na podlagi § 30. se mu ne sme niti 1. niti 2. in sploh nobena od teh 6 kvinkvenij odbiti, ne sme se mu na podstavi tega § niti $\frac{1}{5}$, $\frac{2}{5}$, $\frac{3}{5}$, $\frac{4}{5}$ ene same kvinkvenije odbiti, ker sicer nastane učitelju velika, prevelika škoda. Povejmo to v navedenem konkretnem slučaju. Ako bi se bila učitelju A. 1. kvinkvenija dala mesto 1876. šele 1877. l., druga kvinkvenija pa že 1881. l., bil bi na škodi le . . . 70 gld. Ako bi bil prikrajšan od prve kvinkvenije — kar je v resnici — tri leta, drugo bi bil dobil pa vendar o pravem času, to je 1881. l., bila bi škoda le 3×70 , t. j. 210 gld. in obresti. A njemu se je bila vsaka kvinkvenija, katerih je že pet, zamudila 3 leta; zato iznaša škoda te zamude v 23 letih 1150 gld. in obresti. Taka velikanska škoda bi se ne bila prigodila, ako bi se bili zakoni prav tolmačili, tako tolmačili, kakor je to storilo lani upravno sodišče. Na podlagi §, ki govori o kvinkvenijah, se učiteljem ne sme učiniti nikakošna škoda. Ako je treba učiteljem že škodovati in jih kaznovati, zgodi naj se to na podstavi zakonskih paragrafov, ki govore o kaznih, osobito o disciplinarnih kaznih. Te kazni so: 1.) posvarilo od deželnega šolskega sveta in 2. še le odtegnjenje ene (ene same) kvinkve-

nije (§ 45. postave kranjske od 20. mal. travna 1873 in § 47 iste postave za eno ali več let). Ako se torej pri katerikoli kvinkveniji učitelja kaznuje za eno leto, je to že 40 ali 60 ali 80 gld. globe; ako za dve leti, je dvakrat toliko itd. Če se pa vrhu tega zakasnijo vse naslednje kvinkvenije, je to prevelika kazen, kakor se vidi iz tega slučaju, ko ima A brez obresti v 23 letih škode 1150 gld., škode, o kateri je šele vprašanje, ali se mu bode in v sploh v koliki meri povrnila. Da se pa v bodoče take zakonite krivice ne bodo godile, to je zaprečila omenjena razsodba upravnega sodišča z dne 3. grudna 1898. leta, št. 6578.¹⁾ (Po »Uč. Tov.« l. 1899.) (Dalje.)

Društveni vestnik.

Kranjsko.

Zborovanje „Jubilejske samopomoči“. Po zborovanju »Zaveze« bil je takoj izvanredni občni zbor društva »Jubilejska samopomoč«. Predsednik Fr. Ks. Trošt otvori zborovanje s pozdravom na navzoče člane in poda sledeče poročilo:

Vsled sklepa lanskega občnega zbora vrši se danes izvanredni občni zbor v svrhu premembe pravil.

Za časa zadnjega občnega zbora umrl je tovariš g. nadučitelj Stefan Kovačič pri sv. Marjeti blizo Maribora. Na novo so društvu pristopili štirje člani; izstopilo pa je 7 članov, in sicer 3 prostovoljno, a 4 so se črtali radi neizpolnjevanja dolžnosti. Vseh članov je danes 183, ki redno svoje doneske vplačujejo. Pristopili smo k čerkovnemu prometu c. kr. poštne hranilnice.

Dohodkov je bilo od lanskega zborovanja 1352 K 85 h, stroškov pa 724 K 99 h, torej ostanka 627 K 86 h. Od te svote je naloženo v poštni hranilnici 620 K 27 h in v gotovini 7 K 59 h. Rezervni zaklad znaša 1060 K 7 h, ki je naložen v mestni hranilnici ljubljanski.

Skupno premoženje znaša torej 1687 K 95 h, kar je ugodno imenovati pri komaj, še ne 3letnem obstanku društva in v katerem času so se izplačale že štiri podpore v skupnem znesku 1386 K.

Račune so pregledali dne 2. majnika 1901 pregledovalci gg. Armič, Cepuder in Josin. Odbor je pretresal tudi točke v pravilih, ki se imajo premeniti in sicer v korist društva. Občni zbor je po kratki debati sprejel naslednjo premembo pravil, ki se glasi:

§ 3 a). Po društvenikovi smrti izplača — brez ozira na slučaj smrti — društveno načelstvo po sprejemu uradnega mrtvaškega lista in društvene sprejemne listine zakonitim dedičem tolikokrat po 2 K, kolikor šteje društvo udov, čeprav do tega časa še vsi niso doneskov vplačali.

§ 4 a). Vsak društvenik plača po smrti enega društvenika donesek za prihodnji slučaj smrti. Za prvi slučaj plača pri vsprejemu v društvo. Donesek določi odbor po stanju blagajnice, ki pa ne sme presegati 2 K.

§ 7 a). Društveniki morejo biti učitelji in njihove žene ter učiteljice vseh javnih in zasebnih šol po Kranjskem, Štajerskem, Primorskem in Koroškem, ki svoj pristop naznanijo načelništvu.

b) V društvo se sprejemajo le oni, ki še niso stari nad 45 let in se izkažejo z veljavnim zdravniškim certifikatom, da so zdravi, ter plačajo poleg doneskov v § 6. določenih še pristopnino, ki se ravna po starostnih letih in sicer:

Od 20—25 let	2 K 50 h
» 25—30 »	5 »
» 30—35 »	10 »
» 35—40 »	15 »
» 40—45 »	20 »

¹⁾ Na to razsodbo se je oziral celo novi štajerski zakon v točki petletnic.

c) Izključeni in prostovoljno izstopivši društveniki morejo zopet vstopiti v društvo, če doplačajo tolikokrat po 2 K, kolikor slučajev smrti je bilo med društveniki od časa njihovega izstopa.

d) O sprejemu v društvo sklepa društveni odbor, vzrokov o nevsprejemu mu ni treba navajati. Dotične pritožbe razsoja občni zbor.

§ 9. c) Ako ne morejo društveniki zaradi mobilizacije izvrševati svojih dolžnosti, se ne izključi iz društva, temveč se v slučaju njegove smrti izplača dedičem podpora po odtegnjenih zaostalih vplačilih; če se pa vrne, mora doplačati vsa zaostala doplačila.

S tem je bil dnevni red izčrpljen in načelnik Fr. Ks. Trošt zaključil zborovanje.

Dostavek uredništva: To premembo pravil je c. kr. deželno predsedstvo za Kranjsko z dne 28. junija t. l. št. 2634 odobrilo.

Društvo „Jubilejska samopomoč“. Dne 29. junija t. l. umrla je gsp. Marija Kovačič, nadučiteljjeva vdova iz sv. Marjete pri Mariboru. Pokojna je bila članica našega društva, zato sem razposlal vsem društvenikom poštne položnice, da vplačajo znesek 2 K 6 h, oziroma, kjer sta oba zakonska člana, 4 K 12 h za prihodnji slučaj smrti. Prosim, da se čim preje odzovejo in tudi vinarje pošljejo, ker to je za poštne stroške.

Fr. Ks. Trošt, t. č. predsednik.

Društvo učiteljev in šolskih prijateljev okraja ljubljanske okolice je zborovalo 4. julija t. l. na Vrhniki po naznanjenem dnevnem redu.

Ob 9. uri je bila sveta maša za pokojno učiteljico Ivanko Vidic, katere se je udeležilo zbrano učiteljstvo, več šolskih prijateljev, šolska mladina z zastavo. Pri sv. maši peli so dečki pred oltarjem tako ginljivo, da gre g. učitelju Fr. Stojcu, ki je petje vodil in spremljal na orgljah, res vsa zaslužena čast.

Po sv. maši podali smo se, s šolsko zastavo na čelu, na pokopališče k novemu spomeniku, katerega je postavilo društvo svoji bivši članici in odbornici. Gospod predsednik Josip Gregorin je v krasnem in jedrnatem govoru ob gomili prerano umrle vrle kolegince s prepričevalnimi besedami na kratko opisal vse njeno plodovito delovanje v šoli in zunaj šole — in to z lahkoto, zakaj gdč. Vidic dičile so jako lepe lastnosti. Ona je bila njej izročnim otročičem skromna mati in dobra učiteljica, in sam Bog vé, kolikim siromakom so delile njene roke obilnih darov od boraškega zaslužka. Sama je bila skromna in varčna, zato ni ubožec zastoj potrkal na duri njenega stanovanja. Ljubi Bog je pa tudi gotovo uslišal prošnjo nedolžnih otrok in žalujočih siromakov ter ji dodelil večno plačilo v nebesih. Draga Ivanka, prosí Njegovega usmiljenja za tovariše in tovarišice, ki se zaničevani in preganjeni trudimo tukaj na zemlji za dušni in telesni blagor našega milega slovenskega naroda! Prosi tudi za naše sovražnike! Vrli koleginji v slovo zapeli so učitelji še prelepo pesem — »Nad zvezdami«.

Po končani slovesnosti je bilo potem v šolskem posloju društveno zborovanje. G. predsednik je otvoril zborovanje ter konstatiral sklepčnost, izrazil pa je takoj v uvodu — misli nas vseh, da je največ velika mlačnost kriva, da se mnogo tovarišev in več tovarišic tako malo zmeni za interese lastnega stanu. Mlačnost dandanes ne bo pridobila ugleda učiteljskemu stanu, zakaj dan na dan lahko vidimo, da imamo sovražnikov in še najhujših tam, kjer bi se jih človek ne nadejal.

G. govornik pa je z zadovoljstvom pozdravil obilico gostov, zlasti učiteljstvo iz obeh Logatcev, ki se je naše skupščine udeležilo korporativno, pozdravil je dalje deputacijo društva slovenskih učiteljic. Mlačneži in brezbriznice iz ljubljanske okolice, ali morda mislite, da gospodični učiteljici iz oddaljenega Bleda in starodavnega Kranja niste imeli ta dan nobenega važnega opravka doma? Vsem pa bodi v vzgled gospa soproga hromega učitelja g. Bezega s Sostrega, ki je mesto svojega bolnega moža prišla pomoliti — Očenaš — na grob učiteljice-

trpinke za njeni dušni blagor! Vsem gostom bodi čast in naša zahvala!

G. predsednik se je v nadaljnjem govoru spominjal umrle članice in odbornice Ivanke Vidiceve in v znak sočutja so vstali zborovalci. Ob spominu na pokojnega gospoda c. kr. dvornega svetnika Merka so zborovalci tudi vstali v znak sočutja! Omenjal je potem važne spremembe pri šolstvu. Upokojenemu dež. š. nadzorniku, gospodu c. kr. dvornemu svetniku Jos. Šumanu ohranimo na pravičnem njegovem uradovanju neomejeno spoštovanje. Imenovanja c. kr. okraj. š. nadzornikov pozdravimo z veseljem, posebej pa imenovanje velečastitega gospoda prof. Vilibalda Zupančiča za naš in kamniški okraj, ker on je nam dober oče in vodnik, neomahljiv prijatelj in pravičen nadzornik. V znak visokega spoštovanja zaklical mu je zbrano učiteljstvo »Slava«.

Radostni smo vzeli na znanje imenovanje novega c. kr. dež. š. nadzornika za ljudske šole, gospoda ravnatelja Frančiška Hubada ter poročevalca o šolskih zadevah gosp. c. kr. vladnega svetnika Kaltenegeja. Burno pozdravilo pa je zbrano učiteljstvo predsednikovo naznanilo, da je »Zaveza« imenovala gosp. dr. Ivana Tavčarja in g. ljubljanskega župana Ivana Hribarja častnima članoma.

Po tem otvoritvenem govoru prešli smo potem na posamezne točke dnevnega reda.

Poročilo tajnikovo moralo je žal izostati, ker je bil g. Fr. Lavtižar radi nenadne smrti očetove zadržan se udeležiti zborovanja.

Poročilo blagajnikovo sprejeli pa smo z zadovoljstvom, ker g. Fr. Ks. Trošt nam je z računi pokazal, da društvene finance dobro stojé. Naznanil nam je g. blagajnik dalje, da je občesposlušani prijatelj učiteljev in podporni član našega društva, blagorodni gospod dež. poslanec župan Jelovšek na lastne stroške oskrbel prepeljavo in postavljenje spomenika, ter da je preč. gospod dekan vrhniški brezplačno daroval sveto mašo za pokojno Ivano Vidic.

Društvo se tem potom obema gospodoma še enkrat srčno zahvaljuje. G. blagajnik povedal nam je dalje, da je društvo slovensk. učiteljic prispevalo za spomenik 42 K, zatoraj tudi vrlim kolegincem velja naša srčna zahvala. Račun sta potrdila društvenika gg. Pirc in Kozjak.

Po nasvetu vodil bo še nadalje društvo stari odbor, le mesto umrle odbornice in tajnikove namestnice izvolila se je z vsklikom njena prijateljica gdč. Anka Pour na Vrhniki.

G. tovariš Ivan Cerar je slednjič predlagal, naj se tudi naše društvo oglasi v »Uč. Tov.« in v »Slov. Nar.«, da bodo krogi vedeli, da je tudi učiteljstvo ljubljanske okolice organizovano. Predlog je bil soglasno sprejet z burnim odobravanjem.

G. predsednik se je na to v vznesenih besedah spominjal našega modrega vladarja presvetlega cesarja Franca Jožefa I, koji je dal z novim šolskim zakonom ljudskemu šolstvu zdravo podlago, na kateri tako bujno raste in cvete splošni napredek, ter nas je pozval, da Njegovemu Veličanstvu v znak hvalečnosti in vdanosti zakličemo trikratni »Slava«.

S tem je bil dnevni red dovršen in g. predsednik je zaključil zborovanje.

Odbor se je potem sestavil: G. Jos. Gregorin, predsednik, njegov namestnik g. A. Javoršek, tajnik g. Fr. Lavtižar, blagajnik g. Fr. Ks. Trošt, pevovodja g. Iv. Petrič, odbornik g. Fr. Papler in odbornica in tajnikova namestnica gdč. A. Pour.

Po zborovanju ogledali smo si izvirek Ljublanice; po lepi poti prišli smo dalje k sv. Antonu, kjer je pel njegov zvonček, potem smo si ogledali vzorno tovarno g. Lenarčiča, kjer se je ravno sestavljalo 50 novih harmonijev.

Utrujeni že, podali smo se k g. Jurci, kjer nas je fino in ceno pogostil, pri kaplici dobrega vina pa je bilo lepih in tehtnih govorov kar po vrsti.

G. predsednik Jos. Gregorin napil je vrhniškemu g. županu in udu c. okraj. š. sveta, gospod župan pa je napil učiteljstvu ljubljanske okolice ter jasno povedal, da ima v svojem srcu spoštovanje do učiteljskega stanu že od otroških let ter, da visoko ceni vidni napredek slovenskega učiteljstva.

Drugih lepih in resnih govorov ne omenjam, povedati mi pa je, da je popoldanski vlak pripeljal iz Ljubljane — tri duše sloven. učiteljstva, katere nobena sila ne zadrži doma, ako se gre za ugled učiteljskega stanu. »Zavezin« predsednik g. Luka Jelenc, predsednik dež. slov. učitelj. društva g. Juraj Režek in stokrat obešeni urednik »Uč. Tov.« g. Jakob Dimnik so te tri duše katere smo navdušeno pozdravili v svoji sredi. Čuda torej ni, ako so nam potekale prijetne urice kar bliskoma. Tovariš in tovarišica sta se prijateljsko pogovarjala o svojih nadlogah in težavah ter drug drugemu dajala pogum za naše pošteno nadaljno delovanje. Gg. pevci pa so nas oživljali s krasnim petjem umetnih in narodnih pesmi. Večerni vlak odpeljal nas je mnogo v Ljubljano, drugi razšli so se na druge strani — a vsak udeleženec in vsaka udeleženka pa ima sladko zavest, da je tudi ta dan bil — posvečen stanovski dolžnosti. —i.

Vabilo k občnemu zborovanju učiteljskega društva za postojnski šolski okraj, ki bode v dan 6. avgusta t. l. ob 1/2 11. uri dopoldne v šoli v Postojni. Razun običajnega dnevnega reda posvetovalo se bode tudi o predlogu, kako naj bi se ustanovili nekaki pododbori učiteljskega društva za vsak sodnijski okraj postojnskega okrajnega glavarstva.

K obilni udeležbi uljudno vabi

odbor.

Štajersko.

Učiteljsko društvo za gornjegrajski okraj je zborovalo dne 13. junija na Gorici pri Kokarjih. Vkljub slabemu vremenu se nas je zbralo za naše razmere precejšnje število. Bilo nas je 13 pravih članov. Društvo ima 15 pravih članov; v vsem okraju je 21 učiteljskih oseb.

Zapisnik zadnjega zborovanja se ni mogel prečitati zavoljo odsotnosti tajnikove! — Zapisnikarjem tega zborovanja se je izbral g. Šijanec-Gorica.

Dolžnost učitelja glede zdravstvenih razmer v šoli. O tem predmetu je prav zanimivo govoril nadučitelj Rečiški g. Klemenčič.

O »Zavezinem« zborovanju na Bledu sta poročala gg. Kocbek in Šijanec. Ta je razpravljal o vsprejemu, zborovanju delegacije in o glavnem zborovanju; prvi je pa poročal o seji upravnega odbora in še marsikaj izza kulis.

»Popotnik« se naroči za vsako šolo in se prične pri našem društvu skrbna agitacija za zavezine liste.

V »Slovencu« je nekdo trdil, da je novo »kmetiško društvo« osnovalo »liberalno jungovsko učiteljstvo« gornjegrajskega okraja in glede na to notico se je sprejela resolucija: »Z ozirom na notico v Slovencu, v kateri se trdi, da je liberalno jungovsko učiteljstvo gornjegrajskega okraja osnovalo »kmetiško društvo«, izjavljamo, da nismo učitelji osnovali tega društva, pač pa smo pripravljani podpirati to in vsako kmetom v resnici koristno napravo, bodisi društvo ali kaj drugega.

Nadalje se je vsprejel tudi sledeči predlog: Učiteljsko društvo gornjegrajskega okraja, zbrano pri zborovanju dne 13. junija 1901, izraža napram postopanju nekaterih nam neprijaznih oseb svoje največje ogorčenje, da isti zlorabljajo proti našemu stanu nevedne kmete, dotičnim kmetom in našemu stanu v škodo.

V utemeljevanje te resolucije je predlagatelj omenil afero Praprotnik—Veninček. Ker bomo o tej zadevi še obširnejše govorili, ne razpravljamo je sedaj natančneje.

Po nekaterih slučajnostih, ki so pa bolj lokalnega pomena, zaključil je predsednik zborovanje, ki je trajalo blizu 3 ure.

Po zborovanju nas je izborno pogostil gostoljubni nadučitelj goriški g. Žagar, ki je ta dan slavil svoj god in ob enem tudi dvajsetletnico bivanja na prijazni Gorici in desetletnico nadučiteljevanja.

Da so se govorile razne napitnice in prepevale lepe naše pesmice itd., ni treba posebej omeniti, ker je to itak ob takih prilikah običajno.

Opomnim še, da vkljub napadanju učiteljstva in našega društva si pridobivamo vedno več iskrenih prijateljev. Pred letom dni nismo imeli nobenega podpornega člana, sedaj jih imamo čez 10 in to so sami posestniki, ki so prostovoljno se javili našemu duštvu.

Mi vstajamo, in vas je strah!

Konjiško učiteljsko društvo zboruje v četrtek, dne 8. avgusta t. l. v šoli v Čadramu po nastopnem vspredu: I. od 10. do pol 11. ure hospitacija v 3. razredu; II. zborovanje: 1. zapisnik, 2. dopisi, 3. predavanje g. Tribnika, 4. razgovor o normalni tipi za šol. zvezke, 5. vprašalna skrinjica, 6. slučajnosti.

Savinjsko učiteljsko društvo zboruje v četrtek, dne 25. julija ob dveh popoldne na Gomilskem s sledečim vspredu: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Poročilo o XIII. glavni skupščini »Zaveze«. Poročevalca gđč. Šantelj in g. Jakše. 4. Event. predavanja. 5. Predlogi. — Mnogobrojne udeležbe pričakuje

odbor.

Književnost in umetnost.

Zaščitnikom Levčevega pravopisa v prevdarek. — To je naslov brošurici, ki je izšla kot ponatis članka, katerega je spisal in v »Ljublj. Zvonu« objavil g. V. Bežek, profesor na gor. ženskem izobraževališču. — Pisatelj te prošurice je razvil svoje nazore glede preosnove in konečne uredbe slovenskega pravopisa. V glavnem je mnenje g. profesorja, da se določi slovenski pravopis v onih mejah, ki so pristopni širši masi naroda, a ne le posameznim filologom, ki si itak vsak za se priredi svoj pravopis. Ako pa se hoče narod, t. j. maso vsposobiti za pravopis, treba ga je urediti uprav analogno splošno slovenski narodni govoric in odstraniti iz njega vse izrastke slovničnih ekstravaganc.

Za določitev vseslovenskega in nekega »oficijelnega« pravopisa pa treba po mnenju g. pisatelja, da se skliče enketa jezikoslovcev, katerej bodi poverjena ta za naše slovstvo toli važna naloga.

C. kr. okrajni šolski svet sežanski je izdal tudi letos poročilo o stanju ljudskega šolstva na Krasu v letu 1900.-1901. Sestavil ga je c. kr. okrajni šolski nadzornik g. M. Kante. Obsežno je 3 1/2 tiskane pole. Na prvih 42 str. je spis Ivana Bana, učitelja v Divači, »Jezikovni pouk za III. stopnjo ljudskih šol«. V preteklih dveh letih je obdelal isto stvarino za I. in II. stopnjo, kar bo gotovo jako dobro služilo zlasti začetnikom v težavni učiteljski službi. — Dalje je temeljit sestavek o rezultatih ljudskega štetja na Krasu po vseh občinah in vaseh, primerjaje jih s štetjem l. 1890. — Prav zanimiva je rubrika onih, ki ne znajo ne brati ne pisati. — Slede še razne tabele o učiteljstvu in šolstvu. — Naj bi se povzpeli do takih poročil vsi okrajni šolski sveti!

Prešeren v nemškem prevodu. Dr. Fr. Vidic je zbral in izdal pesmi Prešernove v nemškem jeziku; prevedli so jih razni slovenski in nemški poetje. Skoro največ prevodov je od gg. A. Funtka in H. Penna. Reči se mora, da je duh Prešernov v teh prevodih po večjem zadet jako dobro. Pridejane so zbirki tudi one pesmi, katere je zložil